

Wapenschild

Volgens het standaardwerk over Vlaamse wapenschilden, het 'Recueil héraldique des familles de Flandre', voerde de familie STREYLAND in de tiende eeuw het volgende familiewapen: "een veld van zilver met drie bokkenkoppen van sabel, met hoorns en bakkebaarden van goud."

(De heraldische kleuren waarover hier gesproken wordt, zijn: keel=rood, zilver of zilver=wit, sabel=zwart, goud=geel, lazuur=blauw.)

De drager ervan is bekend onder de naam Richard (Ridsart) Streyland, van Engelse afkomst, die zich in het land van Walcheren in Zeeland kwam vestigen. Hij

begeleidde Arnulf II, graaf van Vlaanderen, op diens tocht naar Lombardije. Gedurende zijn verblijf aldaar nam Ridsart er de verdediging op zich van een valselijk beschuldigde jonkvrouw. Hij velde en doodde de belediger. Voor deze daad die hij op levensgevaar had uitgevoerd, werd Ridsart door Berengarius (Berengarius II, koning van Italië, †6/8/966 Bamberg. Hij was markgraaf van Ivrea en werd in 950 koning. Hij moest zijn herhaaldelijke weerspanning jegens de Duitse keizer Otto I tenslotte bekopen met gevangenzetting in Duitsland.) ruim beloond. Hij werd tot ridder geslagen. De jonkvrouw wilde haar bevrijder met geschenken bedanken, maar Ridsart verlangde alleen de herinnering te mogen vereeuwigen. Hij vroeg haar dat hij en zijn nageslacht haar wapenschild mochten voeren. Zijn verzoek werd toegestaan en officieel geregistreerd. Van het wapenschild was "**het veld van keel met een dwarsbalk van zilver, getralied van lazuur.**" Ter verwijzing naar zijn eigen familiewapen voegde Richard er een bokkenkop van sabel, met hoorns en baard van goud, aan toe.

Na zijn terugkeer in Zeeland trouwde hij met een dochter van het huis BORSSELE. Eén van hun achterkleinkinderen (9e of 10e generatie?) – de eerst bekende in het Brugse – was FILIPS VAN STEELANT, HEER VAN LOPPEM. Hij was getrouwd met dame Margaretha van Baenst, Hij overleed in **1270**. Zijn wapen was "van keel, met dwarsbalk van zilver, getralied van lazuur, vergezeld in het schildhoofd van drie sterren van goud."

De oudst bekende baljuw van Assenede was in **1241** een zekere HUGO, getrouwd met Eglina, enige dochter van de kasteelheer van Gent. Hun zoon JAN, HEER VAN STEELANT, trouwde met Isabella van Béthune, zuster van de graaf van Vlaanderen, Gwijde van Dampierre. Na de dood van haar man hertrouwde Isabella met HUGO VAN ANTOIGN, maarschalk van Vlaanderen.

De zoon van Jan en Isabella, JAN VAN STEELANT (zoals zijn vader), ridder heer van Huise, trouwde met Geraldine van Gistel, dame van Hansbeke. Uit dat huwelijk werd WILLEM VAN STEELANT geboren, heer van Wachtebeke, "BLOCK" genaamd. Hij nam op **11 juli 1302** deel aan de Guldensporenslag in Kortrijk. Hij werd door Robrecht van Vlaanderen tot ridder geslagen en kreeg het wapen van de stad Kortrijk toegewezen: "een veld van zilver met een keper van keel en met een uitgeschulpte zoom van keel." Korte tijd nadien werd hij benoemd tot grootbaljuw van de stad Ieper en hij trouwde met ene Sersanders.

De laatste van het huis ANTOIGN – IGNACE VAN STEELANT, heer van Gaasbeek – trouwde met Marianne Trappeniers, dame de Wallant; zij overleed op 2 augustus **1726**.